

XXX. Őszi Kerámia Tárlat

KIÁLLÍTÁS AZ MKISZ GALÉRIÁJÁBAN

A keramikusok – dicséretes módon – évente megrendezett kiállításának helyszíne ezúttal is a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének (MKISZ) két kiállítóterme volt, ahová 40 művész hozta el legújabb alkotásait. Az évről évre részt vevő művészek mellett örömmel állapíthattuk meg a fiatalok számának növekedését.

A kiállítóterhez alkalmazkodva a művészek többnyire kisebb méretű munkákat mutattak be Lőrincz Győző kivételével, aki 2017. évi Gádor-díjasként külön teremrészt kapott kamarakiállítása számára. Lőrincz szereti több nézőpontból körüljárni témáit, ezért készít sorozatokat. Most három sorozatból – *Torony*, *Kerámia-kertészet* és *Vázatitok* – állított ki néhány darabot. Legszebbek a finoman női alakokat sejtető, hibátlan formájú hatalmas vázák, amelyeknek több helyen áttört felületébe fehér lapocskákból összeállított enteriőröket épített be.

A korábbiakhoz képest meglehetősen sok edényt láttunk olyan művészekről is, akik eddig másfajta művekkel jelentkeztek. Babos Pálma finom felületű porcelánpoharai mellett kitűntek Jáger Margit hajszálvékony porcelánból készült, szinte áttetsző kék-fehér csészéi, bizonyítva, hogy a sokoldalú művész ezt a technikát is magas színvonalon műveli. Szépek Bartha István foltos mázzal díszített vázái és Rabie M. Hadie kívül rusztikus, belsejükben ragyogó mázzal ellátott edényei. Szabó Kinga transzparens ólommázás vázáját plasztikus szarvasfigurával díszítette.

A fiatalok között elsőként kell említeni Herter Katalint, aki a 2018-as Vásárhelyi Kerámia Szimpóziumon rengeteg munkájával tűnt ki, s ezen a kiállításon is csaknem 20 darabban szerepelt. Finom színezésű, üvegszerű mázzal bevont, egymáshoz illeszkedő porcelántálgjai mellett egész sor kisebb, aszimmetrikus edénye bizo-

nyítja, hogy tehetsége jelentős munkabírással párosul. Izgalmasak Kis Virág edényei, különösen a *Tollas készlet*, amelynek darabjait sötétbarna matt felületen fényes, illetve fényes felületen matt tollakkal díszítette. Új technikát alkalmaz Horváth Lotti, aki betonba ágyazta porceláncsészéjét és foltos mázas tálgját.

LŐRINCZ Győző: *Vázatitok II.* | Győző LŐRINCZ: *Vase secret II*
2018, kerámia, felrakott, mázazott, magasság: 82 cm
Fotó: Borsódy Eszter

BARTHA István: Váza | István BARTHA: Vase | 2018, AB porcelán, korongozott, cink-oxidos kristálymáz, magasság: 24 cm

Fotó: Bartha István

Valójában nem edények, de váza formájú plastikák Borsódy Eszter és B. Urbán Teréz részben korongolt, részben kézzel formált művei. Urbán Teréz emellett még egy nagyon finom, változatos felületű *Határvonal* című falképet is bemutatott. Ugyancsak a mázas és a nyers, illetve matt felületek együttes játékával hatnak Somogyi Sándor *Tájgeometria* című, kis méretű, páros falképei.

Idegen anyagokkal kombinálta a kerámiát Hőgye Katalin a *Don Quijote* című, rozsdásvas talapzatra állított, szabálytalanul megformált fehér körgallérból kiemelkedő fekete portréjában, melynek tragikumát

vörös vércseppek is hangsúlyozzák. Nagyon érdekes Fúró Bernadett hat különböző nagyságú, összetartozó falképe, földszínű mázas felületükön futó féregjáratokban igazi mohával.

A plastikák közt igazi örömkeltő látvány Segesdi Bori *Kórusa*, amely fekete kockára állított 3 x 3 fényes arany gömb kítátott szájakkal. A csillogó gömbfelületek sokféleképpen tükrözik környezetüket, ezáltal arcvonásokat sejtetve életre keltik a kórus fejecskéit.

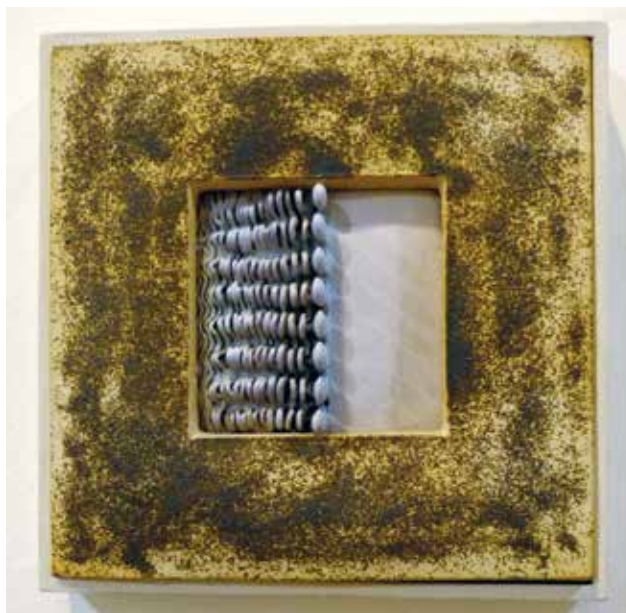
Korábbi munkáik sorát folytatva, mégis újat és szépet alkotva mutatkoztak be az érettebb korosztály

FÜRÓ Bernadett: Semmi-minden I–II. | Bernadett FÜRÓ: Nothing–Everything I–II | 2018, kerámia, mázazott, moha, 20x18 cm és 20x34 cm
 Fotó: Fűrő Bernadett

művészei. Krajtsovits Margit ezúttal zenei témát választott három nagyon finom felületű, elvont ábrázolású *Zene zöldben: Moderato, Allegro, Andante* című falképéhez. P. Benkő Ilona *Kimozdulás* című plasztikájával hű maradt a természeti formákat sajátosan idéző, egyéni látásmódjával gazdagított stílusához. Minya Máriától és Pannonhalmi Zsuzsától sem az első faliplasztikákat láttuk, de Minya egyre oldottabb formákkal, Pannonhalmi pedig erőteljesebb plaszticitással, részletgazdagabban alkotta meg a most bemutatott porcelán falképeket. Csemán Ilona a *Tűz, Víz, Föld* című munkájában három, általa kidolgozott, jellegzetes, kevert anyagú kis oszlopra állította a címben jelölt elemek szimbólumait. Kun Éva rakus égetésű nagy tálja, a *Magányos kert* gyönyörű színeivel, sejtelmes hangulatával illeszkedik mestere életművébe. Pusztai Ágoston absztrakt *Charon*-figurájának és Borsódy László klasszikus megformálású férfinéző szepségét az irizáló fémmáz is kiemeli. Szemereki Teréz elvont témájú falikorongjait geometrikus mintájuk, a fényes és matt mázak játéka teszi igen hatásossá. Szávoszt Katalin az utóbbi évekre jellemző, nyers agyagból hullámosra hajlított zászlóira festette apró emberi és geometrikus figuráit. Kutak Adrien *Nyitott tér* című faliplasztikája jól tükrözi a művész áradó, kimeríthetetlen és derűs alkotókedvét. Sövegjártó Mária ezúttal absztrakt formákkal fejezte ki *Találkozások* című két kis falképének mondanivalóját. Szabán György többedik kutyafiguráját láttuk a kiállításon, ezúttal rakuzott változatban. Tóth Magdolna Sára, aki régebben nagy méretű plasztikákat készített, az utóbbi időben áttért

az egészen kis méretekre. Két kis játékbábú alakú, *Kulcslyuk* című figurájának bekarcolt rajza mintha ki- és betekintést engedne, az egyikben tájat látunk emberekkel és épületekkel, a másikon párhuzamos emberi profilokat. Schéffer Anna plasztikáján a bezárt madarat egy, a börtöne tetején álló füttyülő madár hívogatja. Zakar József faliplasztikáján viszont üresen állnak a zöld agyagrudakból összeállított cellák. F. Orosz Sára kis fehér figurája, *Sisyphos* viszont már felért terhével a magas fekete hegyre, és M. Kiss Katalin kinyílt kagylója is megszülte gyöngyét.

B. URBÁN Teréz: Határvonal | Teréz B. URBÁN: Borderline 2018, kerámia, festett, részben mázazott, 28x28 cm
 Fotó: Borsódy Eszter

PANNONHALMI Zsuzsa: Olvadás I–III. | Zsuzsa PANNONHALMI: Thaw I–III | 2018, porcelán, mázazott, egyenként 30x30 cm

Fotó: Gál István János

Több összetartozó darabból áll G. Heller Zsuzsa *Tenger emlékei I–V.* című műve, kisebb-nagyobb zárt kagylóra emlékeztető, szép felületű mázas plasztikája. Farkas Gabriella *Space Structures* címmel négy munkát állított ki: egy-egy fekete samottalakra különböző számú, sokoldalú prizmából épített fel halmokat. Szücs Zsuzsanna *A hét teher, ami a lelket nyomasztja* című sötétbarna falképén id. Pieter Bruegel rézmetszetei nyomán készült sok kis domborműves figurával ábrázolja a terheket.

A kollégák szavazatai alapján 2018-ban Tóvölgyi Katalin nyerte el a nagyon megérdemelt Gádor-díjat. Közel egy évvel ezelőtt volt nagy kiállítása a Józsefvárosi Galériában, ahol nagyon gazdag, változatos művek sorát

mutatta be. Az Őszi Kerámia Tárlaton két faliplasztikáját láthattuk *Lépcsők* és *Fuvallat* címmel. Az utóbbin még feltűnik a régebbi munkáin sokszor ábrázolt, de itt kevésbé hangsúlyozott emberi profil; a *Lépcsők* viszont már távolabbról jelzi a művész univerzum-vízióját. A falkép a rétegek színeivel és egyre könnyedebbé váló formáival érzékelteti a bennünket körülvevő és éltető természetet.

LOVAG Zsuzsa
régész-muzeológus

SEGESDI Bori: Kórus | Bori SEGESDI: Choir
2018, porcelán, öntött, fekete és arany máz, magasság: 17 cm

Fotó: Borsódy Eszter

TÓVÖLGYI Katalin: Fuvallat (balra) és Lépcsők

Katalin TÓVÖLGYI: Whiff (left) and Stairs

2018, porcelán, kézzel formált, mázazott, magasság: 33 cm; kerámia, kézzel formált, festett, magasság: 42 cm

Fotó: Borsódy Eszter

(XXX. Őszi Kerámia Tárlat. Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége kiállítóhelye – Andrássy úti Galéria, Budapest, 2018. november 10. – december 2. A kiállítást rendezte: Urbán Ágnes)